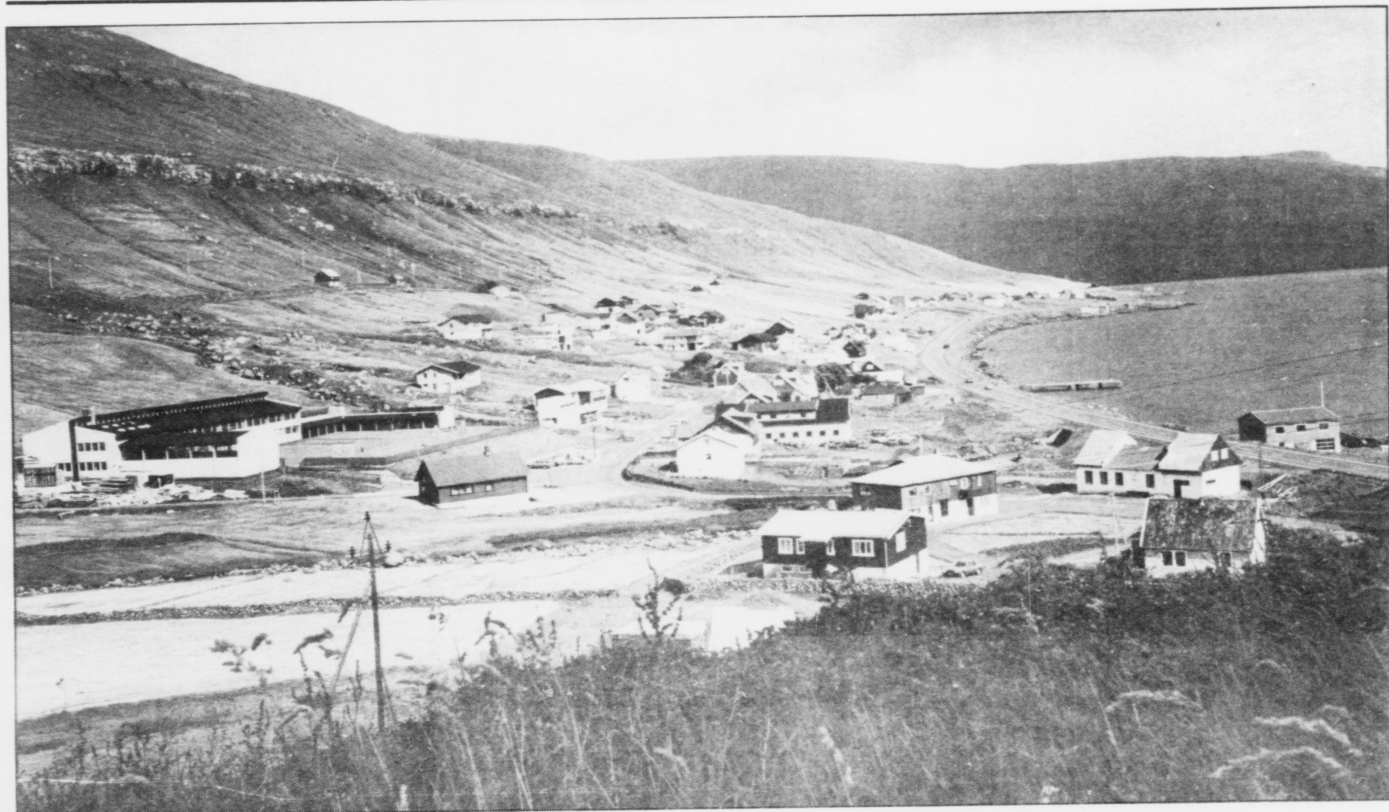

Javnaðarflokkurinn fer beinanvegin at stovna Menningarstovu

— sum kann vera við til at tilrættaleggja, stýra og menna íðnaðin í Føroyum, sigur Tummas Arabo, valevni javnaðarflokksins í Norðstreymoy m. a. í hesi greinini

Javnaðarflokkurinn legði í 70-unum høvuðsgrundarlagið undir føroyskan íðnað. Vit fingur stovnst Menningargrunn, íðnaðargrunn, vit fingur gjørt íðnaðarálit, sum skuldi vísa vegin fram, hvussu vit kundu fáa eina skipaða íðnaðarútbýgging í landinum.

Í 1980 steðgaði hetta arbeiðið upp, tí Landsstýrið varð skift, og vit fingur ikki fullført tær ætlanir, vit høvdu um eina planlagda útbýgging av íðnaðinum í Føroyum.

Vit vóru eitt sindur spentir uppá, hvussu Landsstýrið nú, tá teir høvdu amboðini, sum vit høvdu skapt í 70-unum, fór at klára seg.

Tað gekk, sum ein kundi fryktat fyri, at íðnaðurin seinastu árin hevur verið merktur av einum fantastiskum planloysi.

Har tað almenna hevur verið uppi í eini útvíking sær tað ofta út til at hava verið eftir vana- og kenningsprincipinum, har tað eru ávisir persónar, valdir út frá politiskum ella líkn-

andi kriterium, ið hava fingið peningin at royna eina útbýgging, og sigast má, at nógvir pengar eru brúktir, og nógvir pengar eru oystir út í eystur og vestur, men eingin planløgð útbýgging, eingin stýring av nokrum, eingin samskipað útbýgging — vánaligt úrslit.

Tað er eingin ivi um, at tað er neyðugt, at Javnaðarflokkurinn kemur til aftur og tekur um endan, soleiðis at vit kunnu fáa eina samskipaða íðnaðarútbýgging til gagns fyri land og fólk.

Fyrsta stigið eigur og má vera at samskipa teir figgjarstovnar, ið eru í landinum fyri íðnað, siðani at gera eina lang-siktaða ætlan fyri, hvussu íðnaðurin skal útbýggjast, og hvat er neyðugt av hjálpiamboðum, fyri at hann kann verða útbýgdur, m. a. at fáa ráðgeving bæði til privatar og almennar fyrítøkur.

Hetta kann samskipast í einari sokallaðari Menningarstovu. Vit kunnu siga, at vit fyri stóran part hava »bríkkarnar« í

dag, tað er bara at seta tingini saman og fáa málið loyst.

Skipað søla

Ein stóruspurningur í íðnaðinum er, hvar vit kunnu selja okkara vørur. Söluorganisatión hevur íðnaðurin onga, tað manglar, tað kann verða gjørt. Tann parturin av íðnaðinum, ið er grundaður á fiskaravøru, hevur eina organisatión, ið eitur Føroya Fiskasøla til at loysa síni problem, men vit mugu øll skilja, at Fiskasølan er uppbygd í eini tíð, tá tað vóru óavmarkaðir møguleikar at fiska, og tí varð tað soleiðis, at vit fiskaðu tað slagið av fiski, ið Fiskasølan kundi selja.

Í dag er øðrvísi. Vit hava kvøterað øki, og í dag má uppgávan hjá eini Fiskasølu vera at selja tann fisk og tey produkt, ið vit hava møguleika fyri at fiska og arbeiða.

Alment/privat

Tá hetta verður borið upp

á mál, verður ofta rópt um alment og privat. Tað eigur ikki at vera problemið. Veruleikin er tann, at tað eru eingi stórmál loyst tey seinastu 30 árin, uttan at tað almenna á ein ella annan hátt hevur luttikið. Tað almenna kánn ikki bara pumpa pengar út í fyrítøkur uttan nakra sum helst stýring. Tað berta tey síðstu 4 árin best prógv um. Eitt ómetaligt planloysi, har pengar eru oystir út frá tí almenna, uttan at tað almenna hvørki hevur innlit ella ávirkan, og tað er ein av forkláringunum uppá, at landið í dag koyrir móti einum heilt greiðum bankarot.

Samgongan hevur nú tey seinastu árin dúgliga roynt at burturforklára henda kalda veruleika.

Men í dag liggja tølina á borðinum, og um ein ætlar at halda fram hesa somu leið, so skulu tit atkveða fyri einum av samgonguflokkunum.

Vilja tit broyta kósina, so atkveðið fyri lista C.